

Tradu

Barcelona,

LesC-177(1)
UMB 60

Universitat Autònoma de Barcelona

Biblioteca d'Humanitats, 9

Avda. P. Ràfols, 9

En.

Bernard Lesfargues

324 me Garibaldi

Lyon. 7^e

Rhône

Benvolgut amic:

Començia el nostre nom i
les nostres activitats per l'amic
Joan Sales. Tots esperem amb im-
pacència la publicació de la nos-
tra Traducció d'"Incerta glòria",
un treball que farà molt per la
difusió de la nostra literatura.
També Robert Lafont i altres a-
mics occitans m'han parlat
de vós, de manera que encara
que no he tingut oportunitat,
fins ara, de conèixer-vos perso-

nalment, sou com un antic amic.
Occitània, a més, és per a mi
una continuació de la meua Ter-
ra. No se' si sabíeu que jo naig
ser un dels fundadors de Vida
Nova i el representant en terres
catalanes en la seua primera
etapa. Estimo aquest país vos-
tre més que cap altre després
del meu.

I ara anem a la vostra car-
ta, que per cert voldria haver
contestat ahont.

Sou molt amable de propo-
sar-me per al sumari de Pont
de l' Épée, però essent tan res-
tringit el nombre de poemes, co-
sa que trobo molt bé, no crec
que em correspongui de figurar-hi.
Em parlen de veint o deu poemes
i esmenten ja Carner, Riba, Es-

prim, Sarraneda, Cerdà i Bonet,
a més de dos o tres noms més.
Això em permet de pensar que res-
ten a fora poetes que pel vo-
lum de la seva publicació i
pel seu prestigi mereixen molt
més que no jo aquesta distin-
ció. Permeteu-me que em referi-
di només al gran poeta J. V.
Foix, a Marià Manent, a la poe-
tessa Clementina Arderiu, vídua
de Carles Riba i a Pere Quart (doo-
Olinier). Això entre la generació
que va dels seixanta als setanta.
¿Creieu que són prou coneguts a
França aquests autors? En la
generació mitjana pensen en
el mateix Joan Sales (el seu lli-
bre "Viatge d'un moribund" el tinc
en gran estima). Hi ha l'extraor-
dinària personalitat de Josep Palau
Fabre, que resideix a París. Hi ha

Joan Perucho, Jordi Cots i Moner / se
quasiament el més profund entre
els que passen dels trenta anys)
Joan Fuster, Marià Villangómez
i Albert Manent.

No faig compliments. A mi em
plauia molt de veure'm traduït
al francès per nos o en davant i
d'entrar en una tria tan restringida.
Però no fóra just, creieu-me.
Posant-hi qualsevol nom d'aquests
escolliren més bé.

I ja que em demanen la me-
ua opinió, veu que J. V. Foix i
Clementina Arderiu no hi haurien
de faltar. També precedint els
joves Jordi Cots i Moner (carrer
de Vilafranca, 40, Barcelona) fóra
oportú que hi fos.

Quant als més joves si bé
n'hi ha un bon nombre - segun-
ta "Cinquena Antologia Poètica Uni-

versitària" - no en veig cap, de
menys de vint-i-cinc anys, que
hagi demostrat ja posseir un
talent i una personalitat que
corresponguin al que nos dema-
nem. En tot cas, i em sembla
que és un vic més gran, us es-
mentaria el jove guanyador
del Premi "Salvat-Papassent" 1959,
Joan Argenté, que amb el seu
llibre "El temps de tants dits"
demostra gran qualitat. Poden
escriure-li per mitjà de l'editor,
Sr. Josep Boheira, carrer Vallirana
78, Barcelona.

El pla de la nostra Antolo-
gia em sembla magnífic. Estic
convencut que farà un gran bé
a la consciència i difusió de la
poesia catalana. Ja saben que
jo us ajudaré en tot el que

UNIB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

puqui. Aquesta carta no m'és,
doncs, un primer pas. Voldria
me, si us plau, ben aviat i
em farau content si em dema-
neu altres coses en les quals
cregueu que jo us puc aju-
dar. Si em conequéssiu més
ja sabríeu que no us dic en-
dò com una fórmula d'edu-
cació, sinó tal com sento
realment i expressant simple-
ment el meu desig de servir-
vos i ajudar-vos.

Moltes gràcies, doncs, per ha-
ver-me posat al corrent de la
vostre interessant i noble ini-
ciativa. No dubiteu a tenir-me
des d'ara entre els vostres
amics. Cordialment

Joaquim Riadú